

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Florea Valicu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Leova din 04 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Onica Ruslan Grigore, născut la 06 iulie 1994, originar și domiciliat or. Leova, str. Ștefan cel Mare 100.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.09.2013 - 04.11.2015;

Instanța de apel: 23.12.2015 - 24.03.2016;

Instanța de recurs: 07.06.2016 - 26.10.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 04 noiembrie 2015, Onica Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (4) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a stabilit pedeapsa definitivă 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, fără amendă.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Onica Ruslan la 22 mai 2013, aproximativ la ora 22:00, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul de a sustrage în mod deschis bunurile altei persoane, aflându-se în fâșia forestieră din apropierea str. Rozalia, or. Leova, aplicând violența nepericuloasă față de Florența Alexandru, manifestată prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, a sustras în mod deschis de la Florența Alexandru, o pereche de blugi la preț de 300 lei, un telefon mobil model „Samsung”, la preț de 800 lei, în care era introdusă cartela SIM cu nr. 078120849, la preț de 50 lei, cauzând astfel victimei paguba materială considerabilă, în sumă totală de 1150 de lei.

Tot Onica Ruslan, la 23 mai 2013, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în fâșia forestieră din apropierea str. Rozalia, or. Leova, în rezultatul unui conflict apărut cu Florența Alexandru, urmărind scopul provocării

leziunilor corporale, intenționat i-a aplicat lui Florența Alexandru, multiple lovituri cu picioarele în regiunea capului și corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 52 din 31 mai 2013, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora la 26 mai 2013, Florența Alexandru a decedat în secția de reanimare a Spitalului raional Leova.

3. Avocatul Florea Valicu în numele inculpatului și inculpatul Onica Ruslan, au contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare au invocat că, sentința este ilegală și neîntemeiată, deoarece urmărirea penală a fost efectuată superficial și nu au fost scoase la iveală adevăratele circumstanțe ale cauzei, or, urmărirea penală a pornit de la bun început pe o pistă incorectă, apoi acuzatorul de stat a repetat aceeași greșeală și instanța de judecată a preluat modul de analiză a probelor, ceea ce dovedește incorectitudinea expunerii fabelei invocate în rechizitoriu, apoi transcrisă în textul sentinței, care în opinia apărării nu dezvăluie adevărul obiectiv al circumstanțelor cauzei.

Acuzatorul a decuplat din tabloul cazului mai multe secvențe importante, printre care faptul că inculpatul Onica Ruslan s-ar fi aflat în relații dușmănoase cu Florența Alexandru, fapt care nu și-a găsit confirmare prin probe, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

Au indicat apelanții că, martorul Carabet Natalia fiind audiată la 23 mai 2013, în calitate de martor minor, cu grave abateri de la cerințele normei de procedură, în lipsa reprezentantului legal sau a pedagogului, la acel moment a relatat organului de urmărire penală, că în seara de 22 mai 2013, împreună cu cunoscuții ei Onica Ruslan și Stepanschii Alexandru, se aflau pe cărarea din fâșia de pini care duce spre stația de alimentare cu petrol „Bemol” din or. Leova.

Pe cărare ea a văzut cum de ei se apropia un bărbat, pe care l-a cunoscut, era Florența Alexandru și ei s-au îmbrățișat.

Atunci Onica Ruslan i-a transmis lui Stepanschii Alexandru 20 lei pentru ca să procure vin și să-l servească pe Florența Alexandru.

La fel, martorul Carabet Natalia a menționat că, cearta s-a iscat între Stepanschii Alexandru și Florența Alexandru, din motiv că Stepanschii Alexandru a pierdut banii meniți pentru vin, bănuindu-l de furt pe Florența Alexandru, iar ultimul la numit pe Stepanschii Alexandru șobolan.

Ajungând la capătul str. Rozalia, or. Leova, între Stepanschii Alexandru și Florența Alexandru s-a produs o altercație, cu apucări de piept și expresii agresive.

Mai mult, din declarațiile aceluiași martor a fost stabilit că, Florența Alexandru a fost agresat și forțat de Stepanschii Alexandru să-l urmeze spre fâșia forestieră. Când Onica Ruslan a intervenit, Stepanschii Alexandru a devenit mai agresiv, în trei au intrat în fâșia forestieră, dar ce s-a produs acolo Carabet Natalia nu cunoaște, dar a declarat instanței că se auzea numai glasul lui Stepanschii Alexandru. S-au întors din fâșia forestieră doar Stepanschii Alexandru și Onica Ruslan, Stepanschii Alexandru avea și o sticlă cu rachiu, luată de la partea vătămată. La Onica Ruslan a văzut o pereche de blugi despre care acesta a declarat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în dezbaterile judiciare că blugii i-au fost transmiși de către Stepanschii Alexandru.

După cum s-a dovedit, pantalonii, tot atunci au fost transmiși lui Andreev Irina, concubina lui Stepanschii Alexandru la indicația ultimului, blugi care până la

urmă au ajuns la Carabet Natalia, de unde au și fost ridicați de către organul de urmărire penală.

Astfel, organul de urmărire penală și procurorul erau obligați să stabilească motivul acestei infracțiuni, să dovedească intenția lui Onica Ruslan de a-i cauza leziuni corporale lui Florența Alexandru cu probe concludente și pertinente.

Ca urmare a lipsei laturii subiective în acțiunile lui Onica Ruslan, organul de urmărire penală era obligat să confirme și latura obiectivă, prin probe pertinente incontestabile care se aflau la fața locului.

Organul de urmărire penală, acuzatorul de stat și instanța de judecată presupun că Onica Ruslan ar fi aplicat multiple lovituri pe diferite părți ale corpului victimei, însă după părerea apelanților nu au fost aduse probe verosimile, pertinente și incontestabile în confirmarea acestei presupunerii.

De la persoanele bănuite organul de urmărire penală, la etapa incipientă nu a ridicat și nu a supus cercetării fizico-tehnice și medico-biologice hainele și încălțăminte lor, pe care practica dovedește că era posibil să fi fost urme ale infracțiunii.

A fost invocat și faptul că, procurorul și prima instanță nu au făcut trimitere la procesul-verbal de examinare la fața locului, cu toate că apărarea a atras atenția asupra acestui act ce are importanță pentru cauza dată.

Reținând ca fiind confirmative declarațiile lui Stepanschii Alexandru, persoană interesată și a lui Carabet Natalia declarațiile căreia la acest capitol trezesc dubii și care sunt respinse de declarațiile lui Cîrcel Aliona, care a relatat la urmărirea penală și în instanță că la numărul fix al telefonului ei, în seara de 22 - 23 mai 2013, a fost contactată de Stepanschii Alexandru, iar Onica Ruslan a explicat din care cauză cartela lui Florența Alexandru a fost introdusă în telefonul lui.

De asemenea, organul de urmărire penală nu a stabilit locul aflării telefonului dat dispărut, măcar că la locul de trai a lui Onica Ruslan și rudele lui au fost efectuate percheziții, pe când la Stepanschii Alexandru, astfel de acțiuni de urmărire penală nu s-au efectuat, fiind astfel, încălcate principiile legislației procesuale.

Martorul Guzu Constantin, în timpul depunerii depozițiilor în prima instanță a indicat că persoana care a săvârșit infracțiunea nu se află în sală dar în afara sălii de judecată.

Mai mult, Carabet Natalia a menționat ulterior că declarațiile sale referitor la faptul că, a văzut în dimineața zilei de 23 mai 2013, cum Onica Ruslan îi aplica lovituri lui Florența Alexandru nu corespund adevărului, declarații confirmate de martorii Buimestru Vitalie și Soltanov Sergiu, care au comunicat la urmărirea penală, apoi instanței că ei nu au văzut careva semne care ar fi indicat că Onica Ruslan ar fi aplicat forța fizică față de partea vătămată sau să-l fi sufocat.

Subsidiar apelanții au indicat că, unica probă pusă la baza sentinței de condamnare o reprezintă declarațiile dubioase ale lui Carabet Natalia, care însă, nu coroborează cu alte probe ignorate de organul de urmărire penală la faza de examinare la locul faptei, iar instanța nu s-a expus asupra acestui fapt.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, soluția primei

instanțe de condamnare a lui Onica Ruslan de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin. (4), 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, corespunde circumstanțelor de fapt constatate în ședințele primei instanțe și instanței de apel, corect fiind aplicate normele de drept material și procesual.

În confirmarea vinovăției inculpatului, instanța de apel a reținut probele cercetate de prima instanță și examinate în instanța de apel, și anume: declarațiile succesului părții vătămate, Florența Zinovia (f.d.109-111, 170, vol.II), martorilor Guzu Constantin (f.d.53-54, 129, vol.II), Buimestru Vitalie (f.d.56-57, 113-115, vol.II), Carabet Natalia (f.d.86-92, 116-119, vol.II), Susan Alin (f.d.99-100, 123, vol.II), Stepanschii Alexandru (f.d.124-126, vol.II), Andreeva Irina (f.d.131-133, vol.II), Sultanov Sergiu (f.d.135-136, vol.II), Smirnov Eduard (f.d.144-145, vol.II); ordonanța de începere a urmăririi penale din 26 mai 2013, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale în privința lui Onica Ruslan în baza art. 151 alin. (4) Cod penal (f.d.4, vol.I); raportul de autosesizare din 23 mai 2013 (f.d.8, vol.I); informația telefonică din 23 mai 2013, potrivit căreia la 23 mai 2013, ora 08:20, la numărul de telefon 0263-903 a fost primită informația precum că în or. Leova la ora 08:00, două persoane necunoscute sunt însângerate în stradă (f.d.9, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23 mai 2013, cu tabel fotografic anexat, prin care a fost efectuată cercetarea la fața locului în orașul Leova, str. Rozalia (f.d.10-13, vol.I); raportul de constatare medico-legală nr. 157 din 24 mai 2013, din care rezultă că la momentul examinării la Onica Ruslan leziuni corporale vizibile nu au fost depistate (f.d.16, vol.I); ordonanțele din 31 mai 2013 și 08 iulie 2013, de recunoaștere în calitate de parte civilă, prin care Florența Zinovia a fost recunoscută în calitate de parte civilă (f.d.24, 26, vol.I); procesul-verbal din 04 iunie 2013 de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (f.d.48-50, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 04 iunie 2013 (f.d.51, vol.I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 04 iunie 2013 (f.d.52, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 23 mai 2013, din care rezultă că au fost supuse ridicării o pereche de blugi (f.d.55, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 18 iunie 2013, cu tabel fotografic anexat, din care rezultă că succesul părții vătămate, Florența Zinovia a recunoscut perechea de blugi de culoare albastră cu nr. 1 (f.d.56-60, vol.I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 25 mai 2013 (f.d.61, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 27 iulie 2013, cu tabel fotografic anexat (f.d.62-63, vol.I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 27 iulie 2013 (f.d.64, vol.I); descifrările convorbirilor telefonice, potrivit căreia a fost efectuată căutarea în baza de IMEI: 3543000433765, în perioada 18 mai 2013 – 27 iunie 2013 (f.d.83-95, vol.I); procesul-verbal de percheziție din 27 iulie 2013 (f.d.100-101, vol.I); ordonanța de conexare a cauzelor penale din 02 iulie 2013 (f.d.106, vol.I); ordonanța de începere a urmăririi penale din 02 iulie 2013, prin care în privința lui Onica Ruslan a fost dispusă începerea urmăririi penale în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal (f.d.107, vol.I); raportul de autosesizare din 02 iulie 2013 (f.d.111, vol.I); procesul-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” conform interpelării nr. 3043/13 din 11 iulie 2013 (f.d.113-127, vol.I); materialul caracteristic eliberat în privința lui Onica Ruslan,

din care rezultă că acesta nu este caracterizat pozitiv (f.d.145-148, vol.I); procesul-verbal de reținere din 26 mai 2013 (f.d.150, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 52 din 31 mai 2013, cu tabel fotografic anexat (f.d.192-201, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 95 „D” din 15 iulie 2013 (f.d.212-213, vol.I); procesul-verbal de confruntare între Onica Ruslan și Stepanschii Alexandru din 06 iunie 2013 (f.d.216-218, vol.I); procesul-verbal de confruntare între Onica Ruslan și Carabet Natalia din 26 iunie 2013 (f.d.219-223, vol.I); procesul-verbal de confruntare între Stepanschii Alexandru și Onica Ruslan din 23 august 2013 (f.d.224-225, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 72 „D” din 02 septembrie 2013 (f.d.230-231, vol.I); ordonanța de încetare a urmăririi penale din 20 martie 2015, în privința lui Onica Ruslan, din care rezultă că, a fost clasat procesul penal nr. 2015230030, în legătură cu împăcarea părților (f.d.171, vol.II).

Instanța de apel a respins argumentul apelanților precum că, inculpatului Onica Ruslan i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din CțEDO, menționând că, din materialele dosarului nu se desprinde admiterea ingerinței în dreptul la un proces echitabil, așa cum în cadrul urmăririi penale i s-a asigurat dreptul la apărare, la reținere fiind asigurat cu apărător, având dreptul de a contesta acțiunile organului de urmărire penală, prin intermediul apărătorului, or, avocatul Florea Valicu figurează ca apărător al inculpatului încă de la faza de urmărire penală, iar la materialele dosarului nu sunt prezente plângeri împotriva acțiunilor organului de urmărire penală.

Despre faptul că ar fi fost admise careva încălcări din partea organului de urmărire penală și că ar fi fost efectuată o urmărire penală superficială se face trimitere în cererea de apel, dar întru confirmarea acestui argument nu au fost administrate probe suplimentare, la materialele dosarului nu există cereri întru verificarea corectitudinii acțiunilor întreprinse de organul de urmărire penală sau de către procuror.

Respingând apelul, instanța a reținut că, martorul Carabet Natalia pe parcursul examinării cauzei și-a schimbat depozițiile date la urmărirea penală, din care motiv a pus accent pe declarațiile martorului date la faza urmăririi penale, care au fost depuse la un interval mic de timp de la momentul săvârșirii infracțiunilor, în care a descris detaliat cele întâmplate în seara de 22 spre 23 mai 2013, declarații care sunt analogice cu declarațiile date de ceilalți martori și care coroborează cu probele din dosar.

Din declarațiile martorilor, instanța de apel a precizat că, Onica Ruslan și Carabet Natalia erau în relații de prietenie, iar în cadrul examinării cauzei chiar Carabet Natalia a menționat că benevol a mers în acea seară cu Onica Ruslan, astfel argumentul acesteia că, sentimentele de ură față de Onica Ruslan au dispărut când au început ședințele de judecată, nu constituie temei pentru a da declarații mincinoase.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a stabilit la pronunțarea sentinței circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că a fost demonstrat faptul că, inculpatul Onica Ruslan, prin aplicarea multiplelor lovituri cu picioarele în regiunea capului și corpului, i-a cauzat lui Florența Alexandru leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză medico-legale nr. 52 din 31 mai 2013, nr. 95 „D” din 15 iulie 2013 și

nr. 72 „D” din 02 septembrie 2013.

La fel, instanța de apel a respins argumentul apelanților, referitor la faptul că, Stepanschii Alexandru ar fi avut motiv ca să-i aplice lovituri lui Florența Alexandru, dar inculpatul nu a avut nici un motiv, el fiind cel care a încercat să aplaneze conflictul, indicând că, prin ordonanța din 05 septembrie 2013 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a bănuitalui Stepanschii Alexandru, în legătură cu faptul că bănuiala nu s-a confirmat.

Mai mult, Onica Ruslan, atât în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel a menționat că la urmărirea penală a recunoscut faptul aplicării loviturilor lui Florența Alexandru fiindu-i frică de Stepanschii Alexandru, dar pe parcursul examinării cauzei inculpatul nu a invocat nici un argument convingător ce ar justifica sau demonstra frica față de Stepanschii Alexandru.

Referitor la declarațiile martorului Carabet Natalia date în cadrul urmăririi penale, pe care instanța de apel le-a considerat credibile, deoarece corelează cu declarațiile date și de ceilalți martori, inclusiv Stepanschii Alexandru și Andreev Irina, cât și cu cumulul de probe pe dosar, instanța de apel a menționat că, chiar dacă apărarea a pus accent pe declarațiile acestui martor depuse în cadrul examinării cauzei în prima instanță, acesta nu a solicitat în instanța de apel aplicarea prevederilor art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a stabilit că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, aplicându-i inculpatului o pedeapsă echitabilă care va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

5. Avocatul Florea Valicu în numele inculpatului, fără a invoca unul din cele 16 temeuri prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că, hotărârile adoptate sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece urmărirea penală a fost efectuată superficial și nu au fost scoase la iveală adevăratele circumstanțe ale cauzei, or, urmărirea penală a pornit de la bun început pe o pistă incorectă, apoi acuzatorul de stat a repetat aceeași greșeală, care a fost preluată de prima instanță și instanța de apel, ceea ce dovedește incorectitudinea expunerii fabulei invocate în rechizitoriu, apoi transcrisă în textul sentinței, care în opinia apărării nu dezvăluie adevărul obiectiv al circumstanțelor cauzei.

În continuare recurentul își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, invocând motive similare celor din apel.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru respingerea acestuia, indicând că recurentul repetă textul apelului privind aprecierea eronată a probelor de către prima instanță și nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, însă, pe care instanța de apel le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de recurs

examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

Or, potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală, rezultă că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege.

Astfel, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Errorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Temeiurile pentru recurs pot fi:

- formale sau de procedură (art. 427 alin. (1) pct. 1-7 Cod de procedură penală);

- substanțiale sau de judecată (art. 427 alin. (1) pct. 8-16 Cod de procedură penală).

Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

De asemenea, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Se reține, că eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt. Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că avocatul face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea recurentului constituie încălcări procedurale admise de instanțe la judecarea cauzei în privința inculpatului, însă nu argumentează concret prin ce a fost încălcată legea procesuală, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanță și în ce constă esența erorii respective.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se

consideră ca fiind necorespunzător și urmează a fi declarat inadmisibil, or instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul avocatului cu circumstanțe de fapt și de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuând asupra faptului că autorul recursului a invocat alt argument care nu-și găsește reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și anume aprecierea eronată a probelor de către instanțele de fond, Colegiul conchide că acesta nu constituie o eroare de drept, care ar duce la casarea unei hotărâri judecătorești, mai mult, instanța de recurs la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor respective.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că, recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, este inadmisibil, deoarece temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Florea Valicu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 martie 2016, în cauza penală în privința lui **Onica Ruslan Grigore**, deoarece temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev